

अश्व

विनीयते अन्तर्हीना भवति । अथस्याभेदादशरी शर्करा सिकता भवतीत्याह । अश्वस्यैव च शर्करा चकरात् सिकता च भवति । शर्करासिकतयोश्च भेदो महत्वात्पलाभ्यां बोद्धव्यः । कथं अश्वरी शर्करा भवतीत्याह । सा भिन्नमूर्तिर्वीतिन शर्करेत्यभिधीयते । सा अश्वरी ॥*॥ शर्करायाः पात-मवरोधश्च सहेतुकमाह ।

“अश्वस्यो वायुना भिन्ना सा तस्मिन्ननुलोमगे । निरेति सहसूत्रेण प्रतिकोमे विवध्यते । मूत्रस्रोतःप्रवृत्ता सा सक्ता कुर्व्यादुपद्रवान्” ॥ सा अश्वरी । तस्मिन् वायौ । अनुलोमगे मूत्र-स्रोतःसु सन्यक्प्रवृत्ते मूत्रेण सह सा शर्करा निरेति प्रवति । प्रतिकोमगे ऊर्ध्वप्रवृत्ते वायौ विवध्यते । तदा मूत्रस्रोतः अत्रिता सक्ता जघ्रा स्यात्तदा उपद्रवान् कुर्व्यात् । तानेवोपद्रवानाह । “दौर्बल्यं सदनं काशं कुक्षिशूलमथावचिं । पाण्डुत्वमुष्णवातश्च दृष्ट्यां हृत्पीडनं वमिं” ॥ दौर्बल्यमिन्द्रियाणां । सदनं अवसन्नत्वं । काशं मङ्गानां । उदरेकदेशे मूलं । उपद्रवात् मूत्रा-घातविशेषः ॥*॥ अश्वरी शर्करा सिकताना-मरिच्यमाह ।

“प्रसूननाभिरुषणं बद्धमूत्रं रजान्वितं । अश्वरी क्षपयत्यासु शर्करा सिकतान्विता” ॥ शर्करा सिकतेति च नामद्वयमन्वयं ॥*॥ अथाश्वस्यैव चिकित्सा । “सुगन्धामिमस्य पाषाणभिद्रुम्बरुणागोक्षुरैः । अथयारवधपलैः क्षाथं कृत्वा विचक्ष्याः । रामठक्षारजवणचूर्णैश्चिक्षा पिबेन्नरः । अश्वरी मूत्रक्षश्च नाशमाघाति निश्चितं । क्षाथः सुगन्धादिनामायं दीपनः पाचनः परं । हन्ति कोष्ठाश्रितं वातं कण्ठरुग्दमेद्रुजं” ॥ रक्तुष्ठं । सुगन्धादिक्षाथः ॥*॥

“एलोपकुल्यामधकाश्रभेद-कौन्तीश्वदद्वाटवकोरवकैः । अश्रितं पिबेदश्रजतुप्रगाढं सशर्करं मूत्रगदेऽश्वरीमु” ॥ उरवृक् शरद्वस्तस्यत्र मूलं । मूत्रगदे मूत्रक्षश्चे । यलादिक्षाथः ॥*॥

“कुम्भाशकरसं हिशुयवक्षारयुतं पिबेत् । वक्तौ मेद्रे शूलयुक्ते अश्वरीशर्कराश्रयेत्” ॥*॥ “वर्षावत्कृशिताभेदसुगन्धीगोक्षुरकैः क्षतः । कषायक्षारसंयुक्तः शर्करां पातयत्वधः” ॥ क्षारो यवक्षारः ॥*॥

“त्रिकण्टकस्य वीजानां चूर्णैश्च माक्षिकसंयुतं । अवीक्षीरेण सप्ताहादशरीनाशनं पिबेत्” ॥ अवीर्मेघी ॥*॥

“वरुणत्वक्कषायस्तु पीती गुडसमन्वितः । अश्वरीं पातयत्यासु वस्तिशूलश्च नाशयेत्” ॥*॥ “क्षाथो वरुणमूलस्य तस्य कल्पेन संयुतः । शिग्रुमूलस्य च क्षाथः कटूष्णाश्वरीं हरेत्” ॥*॥ “शृङ्गपर्यवक्षारपथ्याकाशीयकान्वितः ।

अश्व

दधिमण्डो भिनक्षुयामश्वरीमासु पानतः” ॥ शृङ्गवेरं नागरं ॥*॥ “नो जघं क्षमिभिर्घनं सुतरुणं क्षिग्धं शुचिस्थानजं घञे पुण्यनिरीक्षिते वरुणकं क्षिन्वा तुषां याहयेत् । संयुक्तासु चतुर्गुणाभ्यपि पचेत् पादावशेषं जलं तत्तुल्येन गुडेन वे दृढतरं भाण्डे पचेत्तु पुनः ॥*॥ क्षालिवं घनतां गुडे परिश्रुते प्रत्येकमेघां पलं सुगन्धैर्वारुणवीजगोक्षुरकषापाः पाषाणमिच्छीतला । कुम्भाश्वत्रपूषाक्षवीजकुनटीवास्तुकशोभाञ्जनं द्राक्षैषागिरिजाभयाक्षमिह्वतां चूर्णैश्चितागाङ्गिपेत् ॥ पथाश्री प्रतिवासरं गुडमधुं योऽक्षप्रमाणं नरः खादेत्तस्य समस्तदोषजनिताश्वस्यः पतन्ति द्रुतं” ॥ एव्यंरुक्वीजं कर्कटीवीजं । पाषाणमित् हाथा-होडीति लोके । श्रौतला नीलदूर्वा । तथाच । “नीलदूर्वां स्मृता शस्यं शादलं हरितं तथा । शतपर्णा श्रौतकूम्भी श्रौतला वामनी तथा” ॥ इति निर्घण्टौ धन्वन्तरिः । कुनटी धान्यकं । गिरिजं शिशाजतु । क्षमिह्वत् विडङ्गं । वरुणा-दिगुडः ॥*॥

“मञ्जिष्ठा चापुषं वीजं जीरकः शतपुष्पिका । धात्रीफलं वदरकं गन्धकश्च मनःशिला ॥ एतेषां समभागानां चूर्णं टङ्गमितं नरः । मत्तयेन्मधुना साडे पतेत्तस्याश्वरी भुवं” ॥*॥ “पलद्वयमितं कोष्णे कुलत्प्यस्य शृते तु यः । लवणं शरपुष्पस्य साडेमाधवदयोन्मितं । क्षिप्वा पिबेत् पतेत्तस्य मूत्रेण सममश्वरी । शर्करा सिकता चापि दृष्टमेतदनेकधा” ॥ इत्यश्वस्यैव चिकित्साः ॥*॥ इति भावप्रकाशः ॥ (अस्या निरुक्तिमाह भोजः ।

“तुल्यतामश्वना याति तस्मात्तामश्वरीं विदुः” ॥ इति माधवहततस्मिन्विश्वस्यस्थान्यतमटीकाज्ञतोक्तं ॥

“पिटमाहकदोषेषु अथवा मूत्ररोधनात् । अतिपथ्याक्षांभिचारैर्जायते चाश्वरीशरदः ॥ मूत्राविशौ च पितरौ सुरतं कुरुते यदि । मूत्रेण सहितं युक्तं चयते गर्भसम्भवं ॥ पञ्चजस्य स्वदेहस्य स च तत्र प्रजायते । मूत्रं मूत्रस्य संस्थाने करोति बन्धनं त्रिषु ॥ सोऽप्युत्साथो मूत्रगदक्षाल्याद्भवति मानुषे । तारुणे चापि साध्यश्च जायते मूत्रशर्करा ॥ विपरीतेन चोत्ताने स्त्रिया च पुरुषेण वा । शुक्रश्च प्रवहेत्तस्य स्त्रीशुक्रं विधिमीति च ॥ पुनश्च मेहने वासः वातेन शोषितश्च तत् । इयं दन्तं प्रपद्येत मूत्रदारं रण्डि च ॥ तेन मूत्रप्ररोधश्च जायते तीव्रवेदना । अण्डसन्धिस्थिता शति शर्करा श्रुत्ससाध्यका ॥ अतो वक्ष्यामि भैषज्यं शृङ्ग पुनः । महामते” ॥ अस्याश्चिकित्सा यथा ॥

“सुगन्धीगोक्षुरकस्यैव वरुणस्य त्वचस्तथा । क्षाथो गुडयवक्षारयुतश्चाश्वरीनाशनः ॥ १ ॥ गोक्षुरकस्य वीजानां धातुमाक्षिकसंयुतं । चूर्णैश्च माक्षिकदुग्धेन पानश्चाश्वरिपातनं” ॥ २ ॥ अस्यां पथ्यानि यथा ॥

अश्व

“पुराणयष्टिकाशानिरक्ततुलकास्तथा । श्यामाकः कोद्रवोदाको मर्कटीद्वयधान्यकं ॥ कुलत्प्यवगोधुमास्तथाचैवाढकी भिषक् । वातघ्नाश्च प्रयोक्तव्या भोजने वातरोगिणां ॥ कौष्ठाद्यानि च मांसानि पथ्यान्श्वरिनाशनैः” ॥ इति हारीतः ॥

“विशौषयेदस्तिगतन्तु शुक्रं मूत्रं सपित्तं पवनः कथं वा । यदा तदाश्वस्युपजायते तु क्रमेण पित्तेश्चिव रोचना गोः ॥ कदम्बपुष्पाक्षतिरश्वतुल्या श्लक्ष्णा त्रिपुष्पाप्यथवापि मृदी । मूत्रस्य चेन्मार्गमुपैति रज्जा मूत्रं रजां तस्य करोति वक्तौ ॥ सतीवनीमेहनवस्तिशूलं विशौषधार्थं करोति मूत्रं । मृह्णाति मेद्रे स तु वेदनाती मुञ्जः शृङ्गमुष्पति मेहते च ॥ क्षोभात् क्षते मूत्रयतीह साष्टकं तस्याः सुखं मेहति च व्यपायात् । यथाश्वरी माखतभिन्नमूर्तिः स्याच्छर्करामूत्रपथात् क्षरन्ती” ॥*॥

चिकित्सा यथा ॥*॥ “क्रिया हिता त्वश्वरिशर्कराभ्यां क्षुब्धे तथैवेह कफानिशाभ्यां । कार्याश्वरीभेदनपातनाय विशेषयुक्तं शृङ्ग कर्मसिद्धं । पाषाणभेदं दृषकं श्वदं द्वा-पाठभयाथोषश्रौतानिकुम्भाः । हिंसीखराश्रासितिमारकाभ्या-मेव्यंरुकाणां त्रपुषस्य वीजं ॥ उपकुक्षिका हिङ्गु सवेतसालं स्याद् हे दृह्यौ हपुषा वचा च । चूर्णं पिबेदश्वरिभेदि पक्तं सर्पिश्च गोमूत्रचतुर्गुणैः ॥ १ ॥ शिग्रोस्तु यथो मृदुमूलकल्पा-दित्यप्रमाणादृष्टततैशमृष्टात् । श्रौतोऽश्वभित्त्यादधिमण्डयुक्तं पेयः प्रकामं लवणेन युक्तः ॥ २ ॥ जलेन शोभाञ्जनमूलकल्पाः शृते हितश्चाश्वरिशर्कराभ्यां ॥ ३ ॥ पीत्वा च मयं निगदं श्चैन ह्येन वा शीघ्रजनेन यायात् । तैः शर्करा प्रश्ववतेऽश्वरी तु शान्धेनचेच्छ्वविदुद्धरेतां” ॥ ४ ॥

अस्यां वर्जनीयान्याह । व्यायामसन्धारणशुष्कभक्ष्य-पिप्लावातार्ककरश्यायात् । खर्जूर-शालूक-कपित्थ-जम्बु विषं कषायश्च रसं भवेन्न” ॥ इति च चरकः ॥ चतस्रोऽश्वस्यो भवन्ति । श्लेष्मणा वातेन पित्तेन